

27.12.2014 - Et brag af en nytårslykkefælde

Den er lige om hjørnet. Nytårsaften. Igen. Årets store aften, hvor det siges og forlyder, at alle, ALLE, eller i det mindste de allerfleste, har en fest. Et brag af en aften bogstaveligt talt, hvor champagnen lystigt bobler om kap med overstadig lykke, glitrende sorte, små kjoler, serpentiner og hoppen lige ind i det på slaget tolv. Det nye år. Festligt, fantastisk, fornøjeligt og ikke mindst fejret i selskab med nære venner. Få, mange eller masser. Det er her, vi slår os løs med bobler i blodet, musik og begejstring. Hertil vi med umage har fundet sættet tilsat glimtende accessories og tilføjet en elegant pels, så vi kan nyde årets sidste middag, elegant og celebret kreeret med de allerbedste råvarer. Senere på aftenen kan vi for vennerne lufte de nye drømme, der skal drømmes, målene, der skal sættes, karrieren, der skal boostes, kærligheden, der skal inspireres, børnene, der må have mere tid og sundheden eller spiritualiteten, der skal i fokus. Herefter kan vi på slaget tolv med de skønneste venner hoppe lige ind i det. Det nye år. For sådan ser den ud. Nytårsaften. Eller gør den?

Forestillingen om lykken

Ja, det gør den, i hvert tilfælde sådan som den vises på en del ugeblade, populære romaner og tv- programmer. Og her må jeg endelig ikke glemme Facebook-glamour og Instagram. For det er ikke kun eventyr, der ender lykkeligt. I følge førnævnte, kan vi nemlig både se, høre og opleve, hvordan både livet og nytårsaften skal være: sjovt og lykkeligt, fredeligt, fantastisk og fyldt med tilfredshed, så nytårsaften kan fejres, og livet kan leves lykkeligt, til klokken slår tolv eller til vores dages ende.

Nu ved jeg jo ikke, hvordan der ser ud i dit liv lige nu, ligesom jeg heller ikke ved, hvordan din nytårsaften kommer til at være.

Men jeg har en formodning om, at både livet og nytårsaften heller ikke hos dig altid er lige så kønt og smukt, som det kan komme til at se ud på glittet papir, Facebook eller film.

Ikke, at både livet og nytårsaften ikke kan være både godt, meningsfyldt og endda sjovt.

Og ikke, at vi ikke både må og skal prise det og fortælle hinanden herom, men jeg tror, at mange af os går rundt og tror, at alle andre mennesker er lykkelige, undtagen os selv. Og jeg er sikker på, at denne opfattelse gør os endnu mere ulykkelige og får os til at mærke ensomheden endnu mere. Således også nytårsaften. Fordi vi måske har en forestilling om, at alle andre. ALLE har en fest. En ide om, at alle på denne årets sidste aften for længst er inviteret til at holde den

med nogen, eller har inviteret nogen, der har sagt ja tak til at komme. Så denne aften kan blive et brag af en fest.

Lykke-tyranniet

Måske ved vi inderst inde godt, at det er løgn. Det med det lykkelige liv og den mest fantastiske nytårsaften. Men måske kommer vi alligevel til at hoppe med begge ben ikke kun ind i det nye år, men også lige ned i lykkefælden. Den fælde, der handler om, at vi skal være så lykkelige, for det bør vi være, og ikke mindst fordi det er alle de andre. Fordi, det er sådan, vi kan komme til at tro, det er.

Og jeg har en formodning om, at det både er børn, unge, voksne og gamle, der kan tro, det er sådan, at alle har nogen at være sammen med, og at alle andre end de selv, er sammen med den eller dem, de allerhelst vil være sammen med. At de hygger sig og nyder det uden skænderier, sure miner eller nogen, der forlader bordet eller hinanden. Jeg har også en formodning om, at især rigtig mange unge mennesker i disse dage føler sig ekstra ensomme og lidt desperate, fordi der endnu ikke har vist sig en fest eller en flok, med hvem, de kan fejre det store nytår, sådan som alle de andre skal det. Eller som de tror, de andre skal fejre det.

Til alle de unge, der tror, de er de eneste, der ikke er inviteret, kunne jeg have lyst til at fortælle om de år, hvor jeg heller ikke anede, hvad jeg skulle stille op med nytårsaften og mig. Til at fortælle dem, at også nytårsaften, trods invitationer og fest, også kan være både kold, ensom og uskøn. Men at det jo sjældent er det, der slås op på Facebook, Twitter og Instagram.

Hvis vi hver især husker tilbage eller bare tænker på nu, kunne vi måske fortælle de unge mennesker og hinanden, at vi kender til den følelse.

Måske kunne vi hermed minde hinanden om, at det både i livet og nytårsaften går både op og ned og ad den vej være med til at huske, at selv om hverken nytåret eller livet for den sags skyld altid eller hvert år er et brag af en fest, godt kan gå hen og blive en god aften eller et meningsfyldt liv alligevel.

Rigtig godt nytår